

Dr. Isidro Parra Ortiz, docent i Dermatologi

"Jag har tillräckligt stor erfarenhet av denna typ av förändringar för att kunna säga att det rör sig om en utveckling som är både oväntad och oförklarlig. Den normala utvecklingen av de skador som strålningsdermatit medför är kronisk och progressiv."

2001-12-21

”Jag känner dr Manuel Nevado Rey sedan ungefär år 1963, när jag började min specialistutbildning i dermatologi (hudsjukdomar). Jag minns att han på den tiden hade hårlösa områden på ovansidan av fingrarna på båda händerna och även rodnade partier. Dessa hudskador kunde med lätthet igenkännas som skador orsakade av långvarig exposition för röntgenstrålning, vilket han själv bekräftade att de var. Dr Nevado är ortoped och han har under många år åtgärdat frakturer och tagit bort främmande kroppar med hjälp av röntgengennomlysning. I början av hans yrkesverksamma liv, runt 1956, var röntgenutrustningen av låg kvalitet och skyddsåtgärderna minst sagt medelmåttiga. Eftersom röntgenbildkvaliteten var låg var tiden man exponerades för röntgenstrålning ofta lång och man var ofta tvungen att använda högsta möjliga strålningseffekt.

Genom årens lopp – vi har inte setts så ofta, ungefär en gång om året - har jag kunnat följa utvecklingen av de skador han uppvisade på sina händer, vilka var skador typiska för kronisk strålningsdermatit. Dessa förvärrades alltmer, trots att han med tiden upphörde att utföra de kirurgiska ingrepp vilka krävde röntgengennomlysning. De skador han hade var områden med förtjockad och vårtig hud, utspridda inom små områden på ovansidan av båda händerna, fast mest på den vänstra. De fanns framförallt på sidorna av fingrarna där man även kunde iaktta hyperpigmenterade fläckar och sår av olika storlek.

Sista gången jag såg honom med dessa sjukdomstecken var för ungefär ett år sedan när vi råkade sammanstråla på en sammankomst med några vänner. Den dagen lade jag märke till att han, förutom de förändringar som jag redan kände

till och som beskrivits ovan, även hade ett utbrett sår på ena handen. Såret fanns på ovansidan och på sidan av den mittersta delen av det vänstra långfingret och kliniskt så var det uppenbart att det rörde sig om en skivepitelcancer. Jag rekommenderade honom enträget att han skulle låta ta bort förändringen men han tog inte särskilt stor notis om mitt förslag och genomgick ingen behandling.

Nyligen träffade jag dr Nevado igen och fick tillfälle att undersöka hans händer. Till min stora förvåning så hade det sår jag ovan beskrivit helt försvunnit. Resten av förändringarna som han hade haft hade tillbakabildats spontant utan någon särskild behandling. Naturligtvis så kvarstår på ovansidan av båda hans händer en hud som är tunn, torr och förtvinad men förändringarna har helt läkt.

Enligt min åsikt så har den kroniska strålningsdermatit, som dr Nevado företett under många år på sina händer och fingrar med skivepitelcancer och liknande åkommor, av sig själv gått i regress. Jag har tillräckligt stor erfarenhet av denna typ av förändringar för att kunna säga att det rör sig om en utveckling som är både oväntad och oförklarlig. Den normala utvecklingen av de skador som strålningsdermatit medför är kronisk och progressiv. Utvecklingen leder till cancerförändringar, aldrig till läkning. Jag har förvisso aldrig sett ett enda fall där sjukdomen spontant läkt. Det normala är att man till slut blir tvungen att amputera fingrarna för att råda bot på den cancer som alltid brukar uppstå med tiden.”

Mérida, Spanien, 2 juli 1993

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/dr-isidro-parra-ortiz-docent-i-
dermatologi/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/dr-isidro-parra-ortiz-docent-i-dermatologi/) (2025-08-24)